

RAMAZAN AYINDA FIRSATLAR VE İMTİHANLAR

Peygamber Efendimiz'in hadîs-i şerîflerini okumaktan, onun ve mübarek insanların anılmasından muhakkak ki meclislere bereketler, rahmetler yağar. Melekler o toplantıların etrafını kuşatırlar, insanlar hayırlara erer.

Euzubillahimineşşeytanirracim

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Elhamdülillahi rabbi'l-âlemîn. Hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn.

es-Salâtu ve's-selâmu alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn tâci ruûsinâ ve tabîbi kulûbinâ ve kurreti uyûninâ Muhammedini'l-Mustafâ ve âlihî ve sahibihî ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'l-cezâ.

Emmâ ba'd:

Fe kâle'n-Nebiyyü sallallahu aleyhi ve sellem:

تُفْتَحُ فِيهِ -يَعْنِي فِي رَمَضَانَ- أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَتُغْلَقُ فِيهِ أَبْوَابُ النَّارِ، وَتُغْلَقُ فِيهِ الشَّيَاطِينُ، وَيُنَادِي

مُنَادٍ كُلِّ لَيْلَةٍ: يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ هَلُمَّ، وَيَا بَاغِيَ الشَّرِّ
أَقْصِرْ.

Tuftehu fîhi -ya'nî fî ramazân- ebvâbu'l-cenneti ve tuğleku fîhi ebvâbu'n-nâr ve tüğallü fîhi'ş-şeyâtîn ve yünâdî münâdin külle leyletin: Yâ bâğiye'l-hayr helümme ve yâ bâğiye'ş-şer aksır.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Utbet'bnî Ferkad *radiyallahu anh'ten* rivayet edilen hadîs-i şerîfnde Ramazan'ın özelliklerini bize bildiriyor. Buyurmuş ki;

Tuftehu fîhi -ya'nî fî ramazân- ebvâbu'l-cenneti ve tuğleku fîhi ebvâbu'n-nâr. “Cennetin sekiz tane kapısı vardır; Ramazan ayında cennetin kapıları açılır, cehennemnin kapıları kapanır.”

ve tüğallü fîhi'ş-şeyâtîn. “Şeytanlar, şeytanların azılları bu ayda boyunlarına, ellerine, ayaklarına halkalar geçirilip zincirlere vurulur.”

Şeytanların faaliyetleri kısıtlanıyor. Cennetin kapıları açılıyor, cehennemnin kapıları

kapanıyor. Cennete girmek için imkânlar, fırsatlar meydana geliyor, cehenneme gitmenin yolları Allah tarafından kapatılmış oluyor. Öyle bir mübarek ay.

Kimin için?

Müslümanlar, mü'minler için! Mü'minler için büyük bir müstesna fırsat meydana geliyor.

ve yünâdî münâdin külle leyletin. “Her gece bir nidâ edici varlık -olsa olsa melektir-nidâ eder.”

Ramazan'da her gece bir melek sesleniyor, mânevî bakımdan kulakları açık olup da duyanlara ne mutlu ki bir melek sesleniyor.

Ne diyor?

Yâ bâğhiye'l-hayr helümme. “Ey hayrı isteyen kişi! Gel, başla, yap yapabildiğin hayırları! Önünde fırsat var, Allah kabul edecek. Sevaplar kazanabilirsin. Eğer sen hayrı istiyor isen haydi gayrete gel. *Ve yâ bâğhiye'ş-şer aksır.* “Ey şerri isteyen kimse! Sen de biraz kendini tut, kısa tut. Şerleri yapma!” diye bir melek seslenir.

Daha başka hadîs-i şerîflerden biliyoruz ki göğün kapıları açılır. Allahu Teâlâ hazretleri bu mübarek günlerde kullarına seslenir:

“Yok mu benden bir şey isteyen? İsteddiğini vereceğim. Yok mu dua eden? Duasını kabul edeceğim. Yok mu afv u mağfiret isteyen? Afv u mağfiret edeceğim. Yok mu üzerindeki bir belanın kaldırılmasını, bir sıkıntısının giderilmesini isteyen? Kaldıracağım!..” diye nidâ eder.

Allah bizleri böyle hayırlı fırsatların değerlendirilmesini kaçırmayanlardan eylesin. Allahu Teâlâ hazretleri herkesin üstüne bu imkânları saçıyor ama istifade eden ediyor, etmeyen etmiyor. Allah bizi uyanık olup istifade edenlerden eylesin, fırsatı kaçıranlardan eylesin.

İmam Gazzâlî hazretlerinin sözü -hatırım- dan hiç çıkmıyor- her zaman söylerim:

“Allah’ın rahmeti yağmur gibi yağar. Her yere yağar. Eğer kap kaçak uygun duruyorsa, üstü açık, muntazam duruyorsa yağmur içine isabet eder, girer; Allah’ın rahmeti gelir. Yağmur yağıyor ama kap, tencere ters çevrilmişse, o zaman yağmur, rahmet içine girmez.”

Allah; lütfunun, rahmetinin eseri olarak rahmetini umumi gönderiyor ama kendisi ters olan insanlar bu rahmetten istifade edemiyorlar. Kalpleri mühürlü, işleri ters, kafaları, düşünceleri ters olanlar istifade edemiyorlar. Aslında o da bir nasipsizlik, bir ceza!

Muhterem kardeşlerim!

Hayatımda çok tecrübe ettim; her zaman söylüyorum, kesin olarak söylüyorum: Hayırlı bir şey yaparsan Allah da sana hayırlı kapılar açar. Bir kötülük yaparsan, bakarsın hemen o kötülüğün arkasından bir şeyinde eksiklik olmuş, derhal durumun değişir. Akşam gittiğin yerde, toplantıda gıybet edersen, sabah namazına kalkamazsın!

“Saat de çaldı, saati de duydum, kalkayım diyordum ama kalkamadım...”

Neden?

Allah nasip etmedi artık. Akşam işlediğin günahahtan dolayı, sana sabahleyin sabah namazına gelmeme cezası verildi.

Bazı kardeşlerimiz yoldan, raydan çıktılar, sapıttılar, şaşırdılar.

Neden?

Yedikleri lokma karıştı, ortaklık yaptıkları arkadaşları kendilerinden razı değil de ondan! Ticaretlerinde birtakım işler oldu da ondan! Allah insanların gönüllerini döndürüverince Allah göstermedikçe insan, kendisi hayrı göremez. Allah hidayet etmedikçe kimse hidayeti kendi bulamaz.

Onun için Fâtiha sûresinde her zaman diyoruz ki;

İhdina's-sırâta'l-müstakîm. “Yâ Rabbi bize yol göster.”

Mü'miniz, Allah'ın varlığını, birliğini kabul ediyoruz, “Âlemlerin Rabbi, Rahmân, Rahîm.” diyoruz, bir de “Yâ Rabbi! Bizi doğru yola hidayet et, sevdiğin insanların yoluna ilet!” diye dua ediyoruz. Çünkü Allah kendi başına nasip etmez!

“Düşünürüm, yaparım...”

Muhterem kardeşlerim!

Düşünmek elinde değil, düşünürsen yaparsın ama düşünmek elinde değil!

Ve mâ teşâûne illâ en yeşâallah.

Allah aklına getirmez, unutuverirsin. Gayret edemezsin, gayretin yetmez. Uykudan uyanamazsın, yapamazsın... Allah yaptırmadı mı, bir ceza geldi mi o cezadan kurtuluş olmaz.

a. Allah'ın Sevdiği Kul Olursan, İyi Niyetli Olursan Allah Yardım

Cezadan kurtulmanın çaresi Allah'ın sevdiği kul olmaktır. Sen Allah'ın sevdiği kul olursan, temiz hareket edersen, safi kalpli, iyi niyetli olursan Allah yardım eder. “İnşallah şu hayrı yapayım.” diye içinden niyet ettiğin zaman o hayrı Allah sana yapmayı nasip eder. İçinden birtakım bozuk düşünceler, tembellikler, isteksizlikler oldu mu Allah sana o hayrı yaptırtmaz.

Neden?

Zaten senin isteğin sağlam değildi, kesin bir şekilde istemiyordun, kaytarmayı düşünüyordun, bahane arıyordun. Allah da, “İsteksiz ibadeti de ben sevmem, istemem.” diye nasip etmez. Onun için her şeyin başı temiz bir kalp ile Allah'a sığınmak, yalvarmak, yakarmak, O'na dua etmektir.

Kulun iki tane sevap kazanma imkânı var:
Birisi dua etmektir, dua edecek.

“Yâ Rabbi! Muhakkak kusurluyumdur, muhakkak eksiğim vardır, muhakkak günahlara bulaşmışımdır. Affet, beni sen kurtar! Kurtarırsan sen kurtarırsın, yoksa ben kendi başıma kalırsam helak olurum!”

Peygamber Efendimiz buyurdu ki;

Ve lâ tekilnî ilâ nefsi tarfete aynin. “Bir göz yumup açıncaya kadar beni kendi halime, nefsimi bırakma yâ Rabbi!”

Nuh *aleyhisselam* oğluna diyor ki;

“Oğlum! Gel gemiye gir, tufan olacak, herkes boğulacak!”

سَأْوِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ

Seâvî ilâ cebelin ya'simunî mine'l-mâ'.

“Bir dağa tırmanırım, dağ beni korur!”¹

“Ey oğul! Bugün Allah'ın cezasından seni koruyacak hiçbir şey yok!”

“Dağa tırmanırım, korur!”

---

¹ 11/Hûd, 43.

Sular oraya kadar çıkılmaz sanıyor ama öyle değil. Bir dalga geldi, Nuh *aleyhisselam*'ın davetini kabul etmeyen, babasına inanamayan oğlu gözü önünde boğuldu gitti.

O yüzden, “Ben yaparım, ben ederim...” diyenler hiçbir Şey yapamaz! Ancak Allah'a sığınırsan, edebini takınır, iyi kul olursan, Allah ltfederse, Allah'ın sevgisini kazanırsan kurtulursun. Aksi takdirde “Ben yaparım...” diyenlerin, benlik gdenlerin hepsi helak oldu. Kendine güvenenler, kendinde hiçbir Şey olmadığını eninde sonunda baŐını taŐtan taŐa vurarak anladı. Baktı ki kendisinden hiçbir Şey olmuyormuŐ, her Şey Allah'tanmıŐ; en sonunda anlamayanlar da anladı.

Kur'ân-ı Kerîm'de bir bağın bahçenin sahiplerinin kıssası anlatılır, diyorlar ki;

“Mahsuller yetiŐti, yarın meyveleri toplayalım.”

Sabahleyin giderken de diyorlar ki;

“Dilenci gelmesin, fakir gelmesin, aramıza kimse girmesin; aman dikkat edin, hiç kimseye vermeden toplayalım, götürelim.”

Bu niyetle gidiyorlar ama Allah bir afet veriyor; bütün bağ bahçe, mahsul, hepsi helak oluyor! Niyetleri kötü olduğu için başlarına onun geldiğini o zaman anlıyorlar.

Allah kalbimizi temiz, niyetimizi halis, edebimizi tam eylesin. Edepsizlikten ve haramların, günahların her çeşidinden korusun.

Ramazan ayı, günahlardan korunmayı öğrenmek için idman yapma ayıdır.

Biz müslümanlar, bugün oruç tuttuk. Su vardı, helaldi; ama imedik. Yemek vardı, helaldi; ama yemedik...

Neden?

Yememeyi ğrenelim diye! Helalleri bile yememeyi öğrenip oradan haramlara karşı direnç göstermeyi öğreneceğiz diye; oruç ayı öyle bir şeydir.

İnsan evli ama hanımına yaklaşması yasak.

Neden?

Nefsine hkim olmayı öğrenecek.

Su ve yemek helal; haram değil, iki değil ama alışsın diye gündüzleri yemek olmuyor.

Biz haramlardan ve günahlardan korunmayı öğrenelim diye Allah bize böyle güzel bir aylık eğitim nasip etmiş. Ne güzel bir din, her sene bir ay eğitim... Her sene bir ay kendi ruh eğitimin için zaman ayırıyorsun, bir kampa giriyorsun.

Askerlik ömürde bir defa 10-12-16 ay; ama İslâm'da nefsini yenmek için her sene bir ay eğitim var! Küçüklükten başlıyor. Müslümanın artık bir noktada nefsini yenmesini, günahlara karşı direnmesini öğrenmesi lazım, haramlara karşı "İstemem!" diyebilecek bir ruhî kuvvete ulaşması lazım. Lazım ama insanlar orucu hakkıyla tutmasını bilmedikleri, her sene bu eğitimi tam yapamadıkları için sene içinde de başarı kazanamıyorlar. Sanıyorlar ki oruç tutmak sadece yemek yememek, su içmemek! Böyle sanıyorlar!

"Namaz kıl!"

Namazı kılmıyor.

Oruç da Allah'ın emri, namaz da Allah'ın emri. Zaten Ramazan ayı namazı kılmakta sana tembellik telkin eden nefsini yenmek için! Sen o nefsini, o tembelliğini yenemedikten sonra o orucu tam tutmamış oluyorsun.

Dilin de orucu var!

Dilin orucu ne?

Dilin orucu gıybet etmemek, dedikodu yapmamak, günah-haram söz söylememek, kalp kırmamak... Gıybet yaparsa olmaz. Yemişsin, yememişsin bir şey fark etmez; çünkü yememek, içmemek midenin orucu.

Gözün de orucu var!

Gözün orucu ne?

Gözün orucu harama bakmamak! Adam camiden çıkıyor, televizyonun başına geçiyor.

Bugün gazeteye baktım, arkadaşlar haberleri takip edelim diye ellerine 8-10 tane gazete almışlar. Gazetenin birinde; “Televizyon şirketleri çıldırdı! Bu akşam 17 tane sinema [film] var!” diyor. Müslüman gündüz oruç tutuyor, sevap kazanıyor. Akşam da sevaplarının gitmesi için tuzaklar nasıl çoğalıyor görüyor musunuz?!

17 tane film varmış. Müslüman teravih kılacak, sevabı kazanacak, evine gidecek; televizyonu açacak, karşısına çıplak kadın çıkacak, aile sahnesi, yatak sahnesi, kumar sahnesi çıkacak...

Allah saklasın.

Kilise sahnesi çıkacak; papazın duasını, kilisedeki ibadeti görecek.

Hıristiyanlar dinlerini müslümanlara filmle yavaş yavaş öğretiyorlar, sizin haberiniz yok! Sizi hıristiyan yapmak istiyorlar ama “Gel hıristiyan ol.” deseler kızacağınız için buraya film gönderiyorlar.

“Bu film çok güzel, bu filmin artisti çok meşhur, renkli film, sinemasyon film, bunu kaçıрма!..”

Gazeteler beş yıldız koyuyor:

“Artisti şöyle yaptı, böyle yaptı, dokuz kişiyi devirdi...” vs.

Sen de teravihte kazandığın sevapların hepsini ne yapıyorsun?

Elden kaçırıyorsun. Çünkü gözün orucunu tutmadın; harama, namahreme baktın.

Kadın televizyonda karşına peçeyle çarşafı mı çıkıyor?

Hayır, bacağını, göğsünü, her tarafını gösteriyor. Televizyon kasap dükkânının vitrini

gibi! Sen ona baktığın zaman göz günaha giriyor, dil günaha giriyor, kulağın günaha giriyor.

Ne yapacaktın?

Bunların da orucu vardır. Bunlardan hiç bahsedilmediği için millet Ramazan'da oruç tutmayı su içmemek, yemek yememek sanıyor.

Hayır!

Oruç tutmak; hem su içmemek, hem yemek yememek, hanımının yanına yaklaşmamak, harama bakmamak, haramı söylememek, dinlememek, haram olan yere gitmemek, hem günah olan işi yapmamaktır. Hepsi birdendir, bir bütündür. Onun için millet bunu bilmediği için bir günahtan kurtuluyor, öteki günaha düşüyor.

Peş peşe dokuz tane tuzak var, bir tuzağı geçince, “Elhamdülillah; geçtim, kurtuldum...” derken öteki günahın içine dalıyor; yine mahvoluyor, yine perişan oluyor.

O bakımdan orucu güzel tutmak lazım. Orucu güzel tuttuğu zaman nefsi terbiye olur, o zaman müslüman Yunus Emre gibi olur. O zaman âşık-ı sadık gibi, âbid ve zâhid gibi kul

olur, iyiliksever bir insan olur, tatlı dilli, güleç yüzlü olur, herkesin sevdiği, beğendiği, hayran kaldığı, âşık olduğu bir mübarek insan olur. “Aman şunun duasını alayım, elini eteğini öpeyim...” diye peşinden koşulan bir insan olur. Öyle olmayınca da kendisini aldatır!

“Ramazan geçti oruç tuttuk, daha ne istiyorsun?”

“Teravih namazı kıldık, daha ne istiyorsun?”

Muhterem kardeşlerim!

Suud’dan -umreden- geldim, orada namaz kılanları gördüm; bizim namazlarımız onların namazları kadar iyi değil. Açıkça söylüyorum; darılmayın, kızmayın, affedin, bağışlayın: Bizim namazlarımız onların namazları gibi değil. Onlar öyle tadını çıkartarak namaz kılıyorlar, öyle tadını çıkartarak oruç tutuyorlar ki akşamleyin ezan okunuyor, 5-10 dakika mola verip caminin içinde iftarlarını yapıyorlar, akşam namazını da cemaatle kılıyorlar.

Bizde, Ramazanlar’da akşam iftar vakti diye camilerin çoğunda akşam namazı kılınmaz.

Neden?

Herkes evinde.

Onlar öyle yapmıyorlar. İftar yapacağız diye akşam cemaatle namaz kılma sevabını kaçırmıyorlar, yine camide kılıyorlar. Hem de sofralar kuruyorlar, herkes orucunu zemzemle, hurmayla açıyor ve hiç aceleye getirmeden namazı kılıyorlar.

Göz ucuyla kardeşlerime bakıyorum:

Allahu ekber, semiallahu limen hamideh, Rabbenâ ve lekel hamd, Allahu ekber, Allahu ekber, Allahu ekber, Allahu ekber, Allahu ekber, Allahu ekber, es Selâmu aleyküm ve rahmetullah, es Selâmu aleyküm ve rahmetullah.

Nefes nefese namaz kılıyor!

Namaz olmadı!

Neden?

Namazda ta'dîl-i erkân diye bir mesele vardır.

Ta'dîl-i erkân ne demek?

Namazın her bölümüne hakkı olan zamanı ayırmak, hakkını vermektir. Sen öyle *Allahu ekber, semiallahu limen hamideh, Rabbenâ ve*

lekel hamd, Allahu ekber... paldır küldür birbirine ekleyince bu olmuyor.

Aerobik yapmıyorsun ki! Namaz kılıyorsun, söylediğin sözün mânasını düşüneceksin. Bakıyorsun; *Semiallahu limen hamideh, Rabbenâ ve lekel hamd* de adam secdeye varmış!

Hayır!

Rabbenâ ve lekel hamd ayaktayken bitecek: *Rabbenâ ve lekel hamd, Allahu ekber*. O zaman ineceksin. Hepsi birbirine karışıyor, birbirine giriyor; ibadet güzel olmuyor. Allah ibadetlerimizi güzel yapmayı nasip etsin.

İkinci hadîs-i şerîf:

Efendimiz buyurmuş ki;

تَمَامُ الْبِرِّ أَنْ تَعْمَلَ فِي السِّرِّ عَمَلَ الْعَلَانِيَةِ.

Tamâmu'l-birri en ta'mele fî's-sirri amele'l-alâniye. “İyiliğin tamamı gizlide, aşikâre amelini işlemektir.”

Allah'ın sevdiği bir huy var: Birr, birr u takvâ; iyilik demek.

Anneye-babaya karşı iyilik olursa o kimseye *berren bi-vâlideyyi* derler. Anne ve babasına karşı iyi evlatlık yapıyorlar mânâsında.

Birr: İyilik yapmak demek.

Herkes elinden geldiğince iyilik yapacak. Özellikle Ramazan olduğu zaman her çeşit iyiliği yapacağız, hepimiz -siz de yapacaksınız, biz de yapacağız, farkımız yok- eşitiz.

Yapacağız da insanlar bu iyiliği aşikâre yaptıkları zaman başka türlü, kendi başlarına oldukları zaman başka türlü yapıyorlar. Tek başlarına, evde olduğu zaman başka türlü, camide olduğu zaman, dışarıda olduğu zaman başka türlü... Bu doğru değil.

Büyüklerimiz diyor ki;

“Sen evde namazı hızlı, paldır küldür kılıyorsun, camide hoca amcadan, hacı dayıdan korktuğun için yavaş yavaş kılıyorsun! ‘Şimdi hacı dayı gelir tenkit eder, evladım böyle namaz kılınmaz, der.’ diye korkuyorsun. Camide namazı güzel kılıyorsun, evde hızlı kılıyorsun!”

Niçin?

Evde tenkit edecek hacı dayı yok, orada hızlı kılıyorsun.

Bu doğru olmadı!

Peygamber Efendimiz bu hadîs-i şerîfnde buyuruyor ki;

“İyiliğin tam, kâmil bir iyilik olması için herkesin gördüğü aşikâre, alenî olan yaptığı şeyi, gizlide de yapması lazım. Gizlide de öyle olabiliyorsa o zaman iyi bir insansın, demektir.”

Tamâmu'l-birri en ta'mele fî's-sırri amele'l-alâniye.. “Yalnızken, tenhadayken, kimse görmüyorken de herkes yanındaymış gibi, herkes ayıplayacakmış, tenkit edecekmiş gibi olmak!”

Tenhada da dikkat ediyorsan o zaman sen iyisin. Çünkü tenhada kimse yok ama Allah'ın gördüğünü biliyorsun. Hareketine Allah'ın rızası için dikkat ediyorsun. İşte bu olgun Müslümanlık. Zaten iyi Müslümanlık, Allah'ı görüyormuş gibi ibadet etmektir.

Çok kolay!

İyi müslüman olmak için ne yapmak lazım?

Allah'ı görüyormuş gibi ibadet etmek lazım, çünkü sen O'nu görmüyorsun ama O seni görüyor. Sen O'nu göremezsin, bakamazsın,

gözlerin tahammül etmez ama o seni görüyor. Her yerde hâzır ve nâzır, sen O'nun huzurundasın! Onun için edebe, yaptığın işe dikkat edeceksin, her şeyi güzel yapacaksın!

Tenhadayken de günah işlemeyeceksin, yalan söylemeyeceksin. Hiç kimse görmüyor, diye olmadık günahları işlemeyeceksin; çünkü Allah görüyor.

Peygamber Efendimiz;

“İyiliğin tamamı, gizli olduğun zaman da تنها olduğun zaman da herkesin yanında olduğun zamandaki gibi hareket etmendir!” diyor.

Öyle yapıyorsan senin için dışın bir, yalnızlığın, kalabalıklığın aynı; demek ki sen iyi müslümansın. Ama tenhadayken paldır küldür, kalabalıktayken tenkit edecekler diye dikkatli, için fesat dışın güzel; kalbin, kurt gibi yırtıcı, dışın kuzu gibi yumuşak...

Olmadı; bunlar münâfıklık alametidir, âhir zaman alametidir! Âhir zamanda insanların içleri, huyları kurt gibi yırtıcı, hain, kan dökcü, parçalayıcı olacak ama dışları kuzu

postu gibi olacak, dışarıdan kuzu gibi görünecek.

“Allah ömürler versin beyefendi, nasılsınız, afiyette misiniz efendim, arz-ı hürmet ederim...”

“Git yalancı! Sen bu adama karşı kalbinden neler geçiriyorsun da dilinde bu lafları söylüyorsun, hepsi yalan, hepsi uydurma!”

Halbuki hakiki müslümanın kalbi de, dili de birdir. Yanlış bir şeyini gördüğü zaman gelir sana söyler:

“Aziz kardeşim! Benim belki senden daha fazla günahım var ama ben sende şöyle bir hata gördüm. Bir hadîs-i şerîfte de şöyle okumuştum; senin bu yaptığın günah oluyor, bunu yapma...”

Samimi olarak söyler; o şahıs yokken de onu korur, ona dua eder, onun iyiliğini ister. Yüzüne karşı başka, o yokken başka türlü olmaz.

İyi Müslümanlık bu, tasavvuf, hakiki derişlik bu!

تَمَامُ الرَّبَّاطِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا. وَمَنْ رَابَطَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا
لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَشْتَرِ وَلَمْ يُحْدِثْ حَدَثًا، خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ
كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ.

Tamâmu'r-ribâtı erbaîne yevmen ve men râbata erbaîne yevmen lem yebi' ve lem yeşteri ve lem yuhtis hadesen harece min zunûbihî ke-yevme veledethü ümmühû.

Ebû Ümâme hazretlerinden rivayet edilmiş.

Muhterem kardeşlerim!

Ribat, murabata; bir fiilin mastarı,

Cihad ve mücahede gibi *ribat* ve *murabata*.

Ribat ne demek?

Hudutlarda düşmana karşı İslâm âlemini beklemek için bekçilik yapmak. Buna ribat, murabata deniliyor. Hudut kalesine gidiyor, eline silahını alıyor, düşman gelmesin diye bekliyor. Gelirse çarpışacak, gelmese de nöbet tutacak; buna ribat derler.

Eğer silahı alıp düşmanla savaşırsa buna da cihat veya mücahede deniliyor. Düşmanla cihat etmek.

“Silahını, kılıcını kalkanını almışsın, *yâ Allah bismillah* yola çıkmışsın; nereye gidiyorsun arkadaş?”

“Cihada gidiyorum. Düşman Ermenistan’da müslümanlara saldırmış da ben de oraya gidiyorum.”

Tamam, bu cihat.

Ama daha düşmanın saldırması yok. İslâm âlemiyle kâfirlerin diyarı arasında hudut var, sen o hududa gidiyorsun, bekliyorsun ki düşman saldırmasın, ani baskın yapmasın. Bunun adı da ribat veya murabata. İslâm’da öğrenmemiz gereken iki kelime [daha] varmış; birisi cihat, birisi ribat.

Cihat: Fiilen düşmanla çarpışmak.

Ribat: Düşman gelmesin diye bekçilik yapmak.

Peygamber Efendimiz; “İki göze cehennem ateşi değmeyecek. Hudutta düşmanı bekleyen; ribat yapan, murabıt olan kimse cehenneme girmeyecek, gözüne cehennem ateşi

değmeyecek. Tenhalarda Allah'ı zikredip ağlayan insan, cehenneme girmeyecek, gözü cehennem ateşi görmeyecek!” buyurmuş.

Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

Tamâmu'r-ribâtı erbaîne yevmen. “Hudut bekçiliği, murabıtlık; bunun tamamı kırk gündür.”

“Kaç gün gidersem, beklersem bu sevabı tam alırım?”

b. Ribat: Allah Yolunda Düşmana Karşı İslâm İçin Nöbet Tutmak

Murabıtlığın, bekçiliğin Allah yolunda düşmana karşı İslâm âlemini beklemenin müddeti kırk gündür.

Men râbata erbaîne yevmen lem yebi' ve lem yeşteri ve lem yuhtis hadesen harece min zunûbihî ke-yevme veledethü ümmühû.. “Kim Allah yolunda bir hudut kalesinde kırk gün nöbetçilik yaparsa -ama şartı var; satmayacak, almayacak, bir günah iş yapmayacak- annesinden doğduğu zamanki mâsum, pak, günahsız hâli gibi, günahlardan sıyrılmış, çıkmış olur.

Ama alışveriş yapmayacak ve bir günah işlemeyecek, bir hades ihdas etmeyecek!

Burada neye işaret var?

Bazı insanlar “Hacca gidiyorum.” diyor; yanına buradan mal alıyor, mal satıyor geliyor.

Sen tüccarsın, sen ticarete gittin! Kimisi de;

“Şuraları görmedim, bir de Şam’a uğrayayım, bir de Tunus’u göreyim, bir de orada şöyle yapayım, böyle yapayım... Sonra bir de hac yapayım.”

Sen turistsin! Gidiş niyeti çok önemli.

Kimisi de Allah yolunda ribat yapacak, murabıtlık, bekçilik yapacak ama yanına mal alıyor, “Oradaki insanlara satarım; şu kadardan aldım, bu kadardan satarım, bu kadar kâr olur. Falanca yerden düşmanlardan ucuz mal getiriyorlar; o malları alarak biriktiririm, sonra alır memleketime götürürüm, satarım, şu kadar kâr yaparım...”

Sen tüccarsın, murabıt falan değilsin, ribat falan yapmıyorsun!

Onun için Peygamber Efendimiz diyor ki;

“Kim kırk gün hudut kalesinde satmadan, almadan, günahlara dalmadan halis niyetle

bekçilik yaparsa anasından doğduğu gündeki gibi günahlardan temiz ve pak olarak döner.”

Bizim bu devirde böyle bir şeye imkânımız var mı?

Bu devirde hudutlar karmakarış oldu. Sen hudutta istediğin kadar bekle; düşman uçakla gelir, senin başşehrini bombalayabilir. İşler karıştı ama netice itibariyle müslümanları korumak için insan herhangi bir yerde bir bekçilik yapıyorsa, bunu Allah rızası için yapıyorsa bu sevabı gene alır.

Askere gitmiş, nöbetten kaytarıyor, kaçıyor...

Ne kaçırıyorsun? Bunun büyük sevabı var.

Bizim arkadaşlarımız diyorlardı ki; “Nöbetini bana ver, ben tutayım.”

Neden?

Sevabını biliyor da ondan! Allah rızası için olunca sevabı var. Murabıtlık da bu!

تَمَامُ التَّحِيَّةِ الْأَخْذُ بِالْيَدِ، وَالْمُصَافَحَةُ بِالْيَمَنِى.

Tamâmu't-tahiyyeti el-ahzu bi'l-yedi ve'l-musafahatü bi'l-yümnâ.

Ebû Ümâme hazretlerinden.

Selamlaşmanın tamamı, en güzel tarzda olması nasıl olacak?

el-Ahzu billahi tam karşıdaki arkadaşın elini tutacaksın ve sağ elinle onunla musafaha-
halaşacaksın.

es Selâmu aleyküm, dersin sevap kazanırsın. *es Selâmu aleyküm ve rahmetullah*, dersin daha çok sevap kazanırsın. *es Selâmu aleyküm ve rahmetullâhi ve berekâtüh*, dersin daha çok sevap kazanırsın.

Ama Peygamber Efendimiz “Selamlaşmanın tamamı, elini de tutup musafaha etmektir.” diyor.

Musafaha nasıldır?

Ellerini samimi bir tarzda tutarsın...

Nasılsın kardeşim?..

Buna musafaha deniliyor. Bu tarzda tutmak Batılılar’ın selamlaşması. Bizim selamlaşmamız musafaha tarzında.

İki eliyle tutarsa daha iyi olur, ondan sonra *Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammed* diyecek veyahut *Allahümme’ağfirli*

ehî hâzâ. “Yâ Rabbi! Benim bu kardeşimi affeyle, mağfiret eyle.” diye dua edecek. *Allahümma’ğfirlî ve li ehî hâzâ* “Bana da bu kardeşime de mağfiret eyle.” diye dua edecek.

Demek ki musafaha, selamlaşmanın en güzel şekli oluyor. Mümkünse, durumumuz, zamanınız müsaitse ve çok kalabalık değilse musafaha çok sevaplı bir selamlaşma şekli oluyor.

Es-Selâmu aleyküm, demek de kâfidir. Adam devenin üstünde, sen de yayasın, gelip geçiyorsun; illa adamı deveden indirmeye lüzum yok. *es Selâmu aleyküm ve rahmetullah* diyerek geçer gidersin. Ama durum müsaitse elini de tutarsın, bir musafaha yaparsın. Çünkü Peygamber Efendimiz;

“Bir müslüman bir müslümanın elini tutar da bir musafaha yaparsa günahları sapır sapır dökülür.” diyor.

Bu işin sevabı var. Çünkü muhabbet oluyor, mânevî birtakım faydalar, feyizler geliyor, gidiyor, geçiyor. O bakımdan musafaha güzel oluyor.

تَمَامُ إِسْلَامِكُمْ أَدَاءُ الزَّكَاةِ.

Tamâmu İslâmiküm edâü'z-zekâti. “Sizin Müslümanlığınızın tamamı, tam müslüman olmanız zekâtı da vermenizle ölçülür.”

Namaz kılıyor musunuz?

“Kılıyorum; elhamdülillah, çok şükür.”

“Oruç tutuyor musun?”

“Tutuyorum, zaten doktor; ‘Çok şişmansın, az yemek yersen iyi olur.’ dedi. Lokantalaradaki yemekler de mideme dokunuyor, zaten dairede de pek vakit olmuyor, oruç da işime geliyor. Para da kesemde, cebimde kalıyor...”

Oruç tutuyor, namazı da kılıyor.

Zekât?

“Yok, o kadar da uzun değil! Para isteme benden, buz gibi soğurum senden!”

Olmaz!

İslâm’ın, hiçbir parçasını kopartamazsın, İslâm bir bütündür! İslâm öyle güzel bir nizamdır ki onun bir parçasını alırsan onu bozarsın.

Parçası çok hoşuma gitti; otomobilin bir parçasını, karbüratörü al götür. Otomobil tamamen bozulur.

Elektronik bir cihazın; radyonun arkasından iki tane lambasını çıkart, götür.

Olmaz!

Her şeyi bozarsın. Bütünüyle olacak.

Namaz da kılacaksın, o şahsî bir ibadet; oruç da tutacaksın, oruç şahsî, bedenî ve sıhhî bir ibadet; ama hepsini Allah rızası için yapacaksın! Doktor söyledi diye değil, Kur'an emrettiği için, Allah'ın emri olduğu için yapacaksın.

Sonra zekâtı vereceksin. Çünkü her şey parayla, bütün hizmetler parayla dönüyor.

Muhterem kardeşlerim! Bilin ki:

Ben Avrupa'yı, Avustralya'yı, Amerika'yı çok ülkeyi gezdim, gördüm. Yemin etmek geldi ağzıma ama yemin etmeyeyim: Gayrimüslimler sizden çok daha fazla malî yardımda bulunuyorlar. Kiliselerine, hayır hasenât işlerine çok daha fazla yardımda bulunuyorlar. Din adamlarına çok daha fazla hürmet ediyor-

lar. Bir din adamı Afrika'ya misyonerliğe gidecek, orada Afrika yerlilerini Hıristiyanlığa davet edecek, diye merasim yapıyorlar, vali geliyor misyonerin elini öpüyor.

Niye?

Hıristiyanlığı yaymak amacıyla oraya gittikleri için! Para pul sıkıntıları yok; kiliselerin parası harcayamayacağı kadar çok, nereye harcayacağını şaşırıyor. Ama müslümanlar paralarını hayra o kadar vermiyorlar.

Zekât Allah'ın emri, farz; zekâtını çoğu vermiyor. Kaytarıyor, kaçırıyor, tam hesaplamıyor, kıtı kıtına hesaplıyor. Cebine biraz parayı doldur, biraz şuurlu, akıllı, basiretli harcama yap. Yapmıyorlar.

İslâm âlemi geri, İslâm ülkeleri perişan, şehirler derbeder, sokaklar pis, pasaklı... Her sokağın zengini o sokağı çiçek gibi yapabilir. İsterse her tarafa saksılar döşeyebilir. Canı isterse yapar. Evini nasıl süslüyor, yapabilir.

Ama Allah yolunda para harcamayı dedelerimiz gibi yapmıyoruz, şimdiki Hıristiyanlar

kadar da yapmıyoruz. Onlar bizi geçmiş durumda. Onun için Peygamber Efendimiz diyor ki;

“İslâm’ın tamamı zekâtı da vermekle olur.”

Zekâtı vermedin mi olmaz!

Şu hadîs-i şerîf hoşuma gidiyor:

Sahabeden birisi gelmiş, samimi insan. Demiş ki;

“Yâ Resûlullah! Uzat elini, sana bey’at edeceğim. Söz vereceğim, sana tâbi olacağım, beyat edeceğim ama bana cihadı emretmek şartıyla! Ben korkak bir insanım. Açıkça söylüyorum, canım kıymetlidir. Harbe gitmek, filan deme! Bir de on tanecik devem var. Çoluk çocuğum çok kalabalık, sütlerini sağıyorum, etlerini yiyorum, bu develer ancak bana yetiyor, bana zekât yükleme! Zekâtı affet, ben zekât vermek zorunda olmayayım; cihadı da affet, ben cihada gitmek zorunda da olmayayım; sana bey’at edeceğim. Müslümanım sana inanıyorum, uzat elini, sana bey’at edeyim!” demiş. Efendimiz diyor ki;

“Cihat olmazsa, zekât olmazsa o ne biçim Müslümanlık olur? Öyle Müslümanlık mı olur?”

O kadar çok söylüyor ki adam hatasını anlıyor.

Allah’la pazarlık mı olur?!.. Bu zamanın âhir zaman insanları gibi Allah’ın emirlerinin kimisini kabul et kimisini kabul etme, kimisini yap kimisi yapma; öyle şey mi olur?

“Tamam yâ Resûlullah. Ne dersen razıyım; canımı iste canımı vereyim, malımı iste malımı vereyim...”

“O zaman tamam.” diyor.

İşte has Müslümanlık bu!

Ne yapacaksın! Allah emretmiş, farz.

Ali Yakup [Cenkçiler] Hocamız’ı dobra dobra bir alim olduğundan her zaman da rahmetle anıyoruz; ruhu şâd olsun. Meşhur bir insan; herkes tanıyor, seviyor.

Cennet-mekân, Bağdat’tan hacca gidiyorlarmış. Birisi gelmiş:

“Hocam, ben zikri nasıl yapayım? Zikr-i hafî mi yapayım zikr-i cehrî mi yapayım; hangi zikri yapayım, nasıl tesbih çekeyim?” demiş.

Adamı tanıdığını söylüyor.

Çok hoşuma gidiyor, diyor ki;

“Sen zikri böyle yapacaksın!”

“Sen para vereceksin.” diyor. Çünkü cimri, içinden para vermek gelmiyor. Para vermeyecek; “10000 tane *Allah* de.” desen yapacak, “5000 tane *Lâ ilâhe illallah* de.” desen yapacak. Çünkü para çıkmıyor. Ama para deyince zorlanıyor. O zorlandığı şeyi yaptığı zaman hakiki müslüman oldu, dersin.

Âyet-i kerîmede buyuruluyor ki;

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ

Bismillâhirrahmânirrahîm. Len tenâlû'l-birre hattâ tunfikû mimmâ tuhibbûn. “Sevdiğiniz şeyleri infak etmedikçe hakiki, iyi müslüman durumuna gelemesiniz.”²

Sevdiğinden fedakârlık yapabilecek kadar imanın kuvvetli mi?

İşte o zaman müslümansın!

---

² 3/Âl-i İmrân, 92.

Zekât veremiyor, cihada gidemiyor, hayır yapamıyor, hakkı söyleyemiyor, para yardımı yapamıyor, namaza gelemiyor vs.

Sen nasıl müslümansın mübarek?!

Zayıf müslüman. Halbuki Allah kuvvetli müslümanı seviyor. Zayıf müslüman olmamak lazım.

تَمَامُ النِّعْمَةِ دُخُولُ الْجَنَّةِ، وَالْفَوْزُ مِنَ النَّارِ.

Tamâmu'n-ni'meti duhûlü'l-cenneti ve'l-fezvzü mine'n-nâr.

Muâz *radiyallahu anh*'ten Tirmizî'de, Buhârî, *el-Edebü'l-müfed*'de de geçmiş. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

Tamâmu'n-ni'metî duhûlü'l-cenneti ve'l-fezvzü mine'n-nâr. “Nimetin tamamı, cennete girmektir, ve cehennemden kurtulmaktır.”

Hani sofrada duamız vardır, ne diyoruz?

“Yâ Rabbi! Tamâm-ı nimet ver.”

c. Nimetin Tamamı Cehennemden Kurtulup Cennete Girmektir

Yemek yediğimiz zaman, elimizi açtığımız zaman yaptığımız duada;

Tamâmu nimeh ve devâme'l-âfiyeh ve hüsne'l-hâtimeh... diye istiyoruz. “Nimetin tamamını ver.” diyoruz.

Tamamu'n-nimeti; nimetin tamamı demek ne demek?

Peygamber Efendimiz açıklıyor:

Cennete girmek demek! İş zaman tamam oluyor. Yoksa bu dünyada biraz ekmek yemişsin, baklava yemişsin, hoşaf höpürdetmişsin, baklava kaymaklı olmuş, sütlaç vs. İyi, güzel ama asıl nimet cennet. Cennete girdiğin zaman nimet tamam oluyor!

Ve'l-fevze mine'n-nâr. “Cehennemden kurtulmak.”

Nimet bu: cennete girmek, cehennemden kurtulmak!

فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ

Fe-men zühziha ani'n-nâri ve udhile'l-cennete fe-kad fâz. “Kim cehennemden kurtulur cennete girerse o kazandı, ne mutlu ona!”³

Allah bizi cehenneme düşmeden, doğru-
dan doğruya cennete girenlerden eylesin. Pey-
gamber Efendimiz'le beraber cümle ihvânı-
mızla, kardeşlerimizle Allah bizi; azabına uğ-
ratmadan, cehennemine düşürmeden, ateş-
lere yakmadan doğrudan doğruya cennetine
dâhil eylesin. Cennet mükâfatlarını, nimetle-
rini ihsan eylesin. Cemaliyle müşerref eylesin.

***

“Modern ilmin ışığı altında Allah'a
inanma” güzel bir vaaz konusu, inşaallah ko-
caman bir oda veya kapalı spor salonunu tuta-
rız, iki buçuk saat bir konferansta anlatırız, siz
de dinlersiniz.

Siz bütün yemeklerin hepsini bir akşamda
yemek istiyorsunuz, ondan sonra ne olacak?..

---

³ 3/Âl-i İmrân, 185.

Bir kardeşimiz hatim bitirmiş, onun duasıyla beraber dersimizi yaparız. Kardeşlerime önce ders tarifimizi verelim.

***

DERS TARİFİ

Berberce tevbe edelim.

Diyelim cümle geçmiş günahlarımıza;

Estağfirullah, estağfirullah, estağfirullah, estağfirullah, estağfirullahe'l-azîm, el-Kerîm, er-Rahîm ellezî lâ ilâhe illâ hüve'l-hayyü'l-kayyûmü ve etûbü ileyhi, ve es'elühü't-tevbete ve'l-mağfirete ve'l-hidâyete lenâ innehû hüve't-tevvâbü'r-rahîm. Tevbete abdin zâlimin li-nefsihî, lâ yemlikü li-nefsihî mevten ve lâ hayâten ve lâ nüşûrâ. Allahümme ente rabbî lâ ilâhe illâ ente halektenî ve ene abdüke ve ene alâ ahdike ve va'dike mesteta'tü ve eûzü bike min şerri mâ sanatü ebûuleke bi-ni'metike aleyye ve ebûu bi-zenbi fağfirlî fe innehû lâ yağfiru'z-zunûbe illâ ent.

Mübarek cuma akşamında, bu yaptığımız dua, Peygamber Efendimiz'in seyyidü'l-istiğfâr duasıdır. Rabbimiz bu dua hürmetine,

Habîb-i Edîbi hürmetine, Ramazan-ı şerîf hürmetine günahlarımızı affetsin.

Rabbimiz bundan sonraki ömrümüzü günahlara bulaşmadan, haramlara bulaşmadan, sevdiği bir kul olarak geçirmeyi nasip eylesin. Tevbemizi kabul eylesin, hepimizi günahlardan pak eylesin.

Tarikate girerken, derviş olurken ilk önce aşk ile sıdk ile hakiki bir tevbe, tevbe-i nasûh ile tevbe etmek lazım.

Sonra kul haklarını ödemek lazım. Üzerinizdeki kul haklarını düşünün, sahiplerine verin, üzerinizde kul hakkı kalmasın, kul haklarından da kurtulmuş olun.

Bir de üzerinizde namaz, oruç, ibadet borçları varsa onları da ödemeye başlayın. Ramazan'da hemen başlayın. Belli bir metoda göre namaz, oruç, zekât; ibadet borçlarınızı ödeyin, borcunuz da kalmasın.

Her gün abdestli gezin! Abdestli gezmek de prensiplerdendir. İnsan o prensiplere uygun hareket ederse hayırlara nâil olur. Hadîs-i şerîflerde de tavsiyeler vardır. Farz değildir

ama abdestli gezmenin sevabı, hayrı, bereketi çoktur.

Her gün zikir vazifelerini de muntazaman yapın çünkü müslümanların ibadetleri arasında namazları gibi bir de zikir ibadeti vardır. Allah *celle celâlüh*, *Rabbülâlemîn* hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'de buyurmuş ki;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا
وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

*Yâ eyyuhellezîne âmenu'z-zkrullâhe zikran kesîra ve sebbihûhu bükraten ve esîlâ.*⁴

Birçok âyet-i kerîme, birçok hadîs-i şerîf var; onun için o zikir vazifelerinizi de yapın. Her gün yapın çünkü zikir çok sevaplıdır, dervişi kısa zamanda mânevî bakımdan Allah'ın sevdiği bir duruma eriştirir ve günahları affettirir, derecesini yükselttirir. Onun için günlük zikirlerinizi münasip bir zamanda yapın.

Zikre oturduğunuz zaman abdestli olacaksınız. Gözlerinizi yumarsınız, sıhhatiniz müsa-

⁴ 33/Ahzâb, 41.

itse kibleye doğru diz çöküp oturursunuz, evvela 25 defa *estağfirullah* diye başlarsınız, sonra bir *Fâtiha* üç *Ihlâs* okuyup bunları pîrlerimizin, şehitlerimizin ruhlarına hediye edersiniz.

Bizim beş tarikate bağladığımız, selahiye-timiz vardır; onlardan halifeliğimiz vardır. Nakşibendî, Kâdirî, Kübrevî, Sühreverdi, Çeştî tarikatleri; siz de bunlara bağlanmış oluyorsunuz, zikre oturunca onlara sevginizi, saygınızı göstermek için onların ruhlarına böyle hediyeler gönderirsiniz.

Sonra gözünüz kapalı *râbıta-ı mevt* yaparsınız.

Râbıta-ı mevt yapmak demek, ölümü ve ölümden sonraki olayları, hadiseleri göz önünden geçirmek demektir. Hadîs-i şerîflerle tavsiye edilmiş. Ölümü çok düşünmemiz lazım, nasıl öleceğinizi, namazınız kılındıktan sonra nasıl kabre konulacağınızı, kabirde nasıl sorgu-sual olacağınızı, kıyamet kopunca kabirden nasıl kalkacağınızı, mahşer yerinde ne sıkıntılar olacağını, mahkeme-i kübrâyı, hesabı, mizanı düşünürsünüz. Ehl-i cennetin sevinerek nasıl cennete gittiğini, ehl-i cehennemini nasıl

perişan şekilde, itile kakıla cehenneme itildiğini, orada azaplara uğradığını; hepsini göz önünden geçirirsiniz.

“Ey nefsim! Ölüm vardır, hayat sonludur, fânidir. Bu dünya kimseye kalmamış, sana da kalmayacak! Aklını başına topla, ölmeden evvel tedbirini al, şu hayatın kıymetini bil, âhirete hazırlan! Cenneti kazanmaya çalış, cehennemden paçanı, yakanı kurtarmaya, iyi insan olmaya gayret et!..” diye nefsinize nasihat edeceksiniz.

Ölümden sonraki halleri düşünüp böylece nefsi doğru yola çekmeye, nasihat altında tutmaya *râbıta-ı mevt* deniliyor. Bu çok sevaplıdır. Ölümü düşünmek, insanın feyzini de çok arttırır, gafletten uyanmasına da sebep olur. O bakımdan *râbıta-ı mevt* yapmak bir vazifedir.

İkinci vazife *râbıta-ı mürşit* yapmaktır.

Mürşidini karşısında düşünecek. Sanki onunla beraberce zikir yapıyorlar gibi gönlünü gönlüne bağlayıp zikri öyle yapacak. *Râbıta-ı mürşit* aslında mürşidi sevmek ve bağlanmak demektir.

Gümüşhaneli Efendimiz onun için diyor ki;

“Bizi seven, bizim kitaplarımızı okuyan bizdendir. Seviyorsa o bağılık da râbıttadır.”

Ama sevdiği insanı göz önüne getirip de, “Ben hocamın yanında olsaydım, zikri beraber ne tatlı yapardık...” diye, hocasını karşısında düşünmesi de çok feyz almasına ve hakikaten mânevî bakımdan, büyüklerin kemalâtının kendisine intikaline sebep olduğundan *râbıtâ-i mürşit* de tarikatte çok önemli bir ruhî çalışmadır.

Bunun arkasından Peygamber Efendimiz’i görmek, *fenâ fir-resûl* hâli gelir. O bakımdan *râbıtâ-i mürşidi* de güzelce yapın.

Ölümü düşüneceksiniz, mürşidinizi karşınızda düşüneceksiniz, zikri onunla yapıyor gibi gönlünüzü gönlüne bağlayıp gelecek olan füyuzât-ı ilâhîyeye muntazır olacaksınız, onu da istifade edeceksiniz. O zaman feyziniz çok olur, zikriniz tatlı ve güzel olur. Bu beraberlik de Kur’ân-ı Kerîm’de ve *kûnû mea’s-sâdikîn* emrinin bir tatbikatı olmuş olur.

Peygamber Efendimiz hadîs-i şerîfinde buyurmuş ki;

“Zamanının imamını, önderini, halifesini bilmeden ölen başıboş ölür, cahiliye ölümüyle ölmüş olur!”

Onun için insan kime bağlanacağını mutlaka bilmeli, sdirayetli bir yere bağlanmalı, onu da sevmeli ve o bağlılığını da zikirde *râbıta-ı mürşitle* göz önünde bulundurmalı.

Sonra bir de *râbıta-ı huzur* yapacaksınız.

Râbıta-ı huzur ne demek?

Allah’ın huzurunda olduğunu idrak etmek.

Başınız önünüze eğik, kalbinize doğru teveccüh edersiniz. Kalbinizi; iç âleminizin kapısı, penceresi gibi düşünün, siz de o âleme geçtiğinizi düşünün. Allah’ın huzurundasınız. O bize şahdamarımızdan bile yakındır. Her yerde hâzır ve nâzırdır.

“Yâ Rabbi! Ben seni göremiyorum ama sen beni görüyorsun, yanı başımdasın, her yerde hâzır ve nâzırsın! Beni affeyle, bana yardım eyle, ben de sevdiğin kul olayım, sevdiğin işleri yapayım! Beni de seni zikreden, sana şükreden kullardan eyle yâ Rabbi! Tevkîfini refîk et de iyi kul olayım...” diye dua edersiniz. Bu

da Allah'ın huzurunda olduğunun şuuruna ermek mânasına geldiğinden, *râbıta-ı huzur* deniliyor. Kalbine teveccüh etmek, kalpteki tecellileri görmek bakımından *râbıta-ı kalb* deniliyor.

Demek ki *râbıta-ı mevt* yapacaksınız, ölümü düşüneceksiniz; *râbıta-ı mürşit* yapacaksınız, mürşidinizi karşınızda düşüneceksiniz; *râbıta-ı kalb* veya *râbıta-ı huzur* yapacaksınız, Allah'ın huzurunda olduğunuzu düşüneceksiniz.

Bunun şuuruna erdikten sonra elinize tesbihi alıp zikre başlayacaksınız:

Evvela 100 defa *estağfirullah* çekin,

100 defa *lâ ilâhe illallah* çekin,

1000 defa *Allah* diye *lafza-i celîle* çekin, 100 defa da bir *ilâhî ente maksûdî ve ridâke matlûbî* sözünü de söyleyerek; çünkü bu söz çok önemlidir.

100 defa da Peygamber Efendimiz'e *salavât-ı şerîfe* getirin,

100 defa da *Kul hüvallâhu ehad* sûresini okuyun.

Bu *ders-i teberrükü* böylece her gün yapın. Bir oturuşta yaparsanız sevabınız daha çok olur. Yapamadığınız yerde bölebilirsiniz de; ezan okundu, zil çaldı, telefon çaldı gittiniz... Kaldığınız yerden de devam edebilirsiniz.

Her gün bu vazifeleri yapın, bir de fırsat buldukça kalbinizi zikrullahla meşgul edin. Sizi telkin edeyim, beni dinleyin:

Lâ ilâhe illallah, Lâ ilâhe illallah, Lâ ilâhe illallah...

Şimdi sizler de beraberce söyleyin, Allah şahit olsun. Buyurun:

Lâ ilâhe illallah, Lâ ilâhe illallah, Lâ ilâhe illallah.

Allah, Allah, Allah...

Şimdi ağzınızı yumun, gözünüzü kapayın; kadınlar da erkekler de içinizden *Allah* demeye devam edin, sessiz. Allah mübarek etsin.

Gördüğünüz gibi insanın içinden sessiz, kimsenin anlamayacağı şekilde *Allah* demesi de mümkündür. Biz buna *zıkr-i kalbî* diyoruz; kalpten gönülden zikir, bu çok sevaplıdır. Hadîs-i şerîflerden anlaşıldığı gibi sevabı

70000 mislidir. Aşikâre zikir 70000'dir. Kalpten zikrin sevabı 4 milyon 900 bindir; çünkü onun 70 katıdır.

Kalbinizi bu zikre alıştırmak: Gecede gündüzde, yolda, çarşıda pazarda, tarlada bahçede, kalbiniz Allah'ın zikriyle meşgul olsun. Hakiki derviş olmak, o kalbi çalıştırmakla mümkün oluyor! Onun için kalbinizi zikirden mahrum bırakmayın, sevabınız çok olur. Her birinde çok çok sevap alarak, kısa zamanda Allah'ın büyük mükâfatlarına nâil olur ve iki cihanda aziz olursunuz.

Bir de sevaplı bazı namazları tavsiye edeyim:

Sabah namazından sonra camide oturup işrak vaktine kadar zikirle, Kuran'la meşgul olun, kalkın, iki rekât işrak namazı kılın; kabul olmuş bir hac ve umre sevabı vardır, hadîs-i şerîflerde bildirilmiştir. Kaçırmayın.

Sabahla öğlenin arasında dört rekât *Duhâ* namazı vardır, onu da kılın; o da çok sevaptır.

Akşam namazının sünnetinin arkasından, iki rekât *evvabîn* namazı vardır, dört veya altı rekât da kılınabilir; onu da kaçırmanın.

Gece yatarken taze abdest alın, iki rekât, dört rekât namaz kılıp abdestli yatın; çok sevaptır. Bu namazı da kaçırmayın, böyle yapmayı da kaçırmayın. Çünkü bütün gece ibadet yapmış gibi sevap alırsınız.

Geceleyin de sahura kalktığınız zaman abdest alıp iki rekât *teheccüd* kılın, yemeği ondan sonra yersiniz. Ramazan geçtikten sonra da böyle sahura kalkmayı bırakmayın, kalkıp kalkıp *teheccüd* namazı kılmaya devam edin; çünkü *teheccüd* namazı da çok sevaptır.

Bu beş namazı da tavsiye ediyorum, farzlardan ayrı bu sevaplı namazları da kılın!

Efendimiz; pazartesi, perşembe günleri oruç tutmayı tavsiye etmiştir, çok sevabı vardır. Onu da Ramazan'dan sonra devam ettirirsiniz. Şevval'in altı gün orucu vardır. Ramazan bayramından sonraki Şevval ayında altı gün oruç tutarsanız Rabbimiz bütün seneyi oruç tutmuş gibi kabul edecek. O bakımdan o altı günü oruç tutarsınız, Zilhicce'nin on gün orucu, Muharrem'in oruçları, her Arabî ayın başında, ortasında, sonunda oruç; bunları da kaçırmayın, bunları da güzelce tutun!

Namazlar, oruçlar, zikirler tamam!

Daha başka malî ibadetler; hayrât u hasenât, çeşme yol, hamam, kuyu, mektep, Kur'an kursu çeşitli hayır işlerinde çok gayretli olun. Çünkü ne kadar gayret edersek, ne kadar çok masraf edersek hem kendimizi kurtarmış oluruz hem de dünyanın her yerindeki müslümanlar bizden medet umuyorlar, onlara da faydamız olmuş olur.

Dervişin bir işi sevaplı işlere koşturmaktır. Akli fikri gece gündüz sevapta olacak. Diğer işi de günahlardan kaçınmaya çok dikkat etmektir. Derviş olan bir insan günahlara bulaşmaz, diline sahip olur, gözüne, kulağına sahip olur. Oruçlu halinde yaptığı gibi her günahdan uzak durmaya dikkat eder, takvâ ehli olur.

Dervişlik günahlardan sakınmakla olur, günahlara devam ettiği zaman dervişlik zayıf olur.

Kardeşlerimiz bu kâğıtlarda sormuşlar ki; “Zikri yapıyorum ama tadını alamıyorum...” veyahut “Çok yapamıyorum, çok istediğim halde başaramıyorum...”

Neden?

Günahlara bulaşınca yapamıyor.

“Bazı kardeşlerimiz aramızdaydı ayrıldı.”
dediniz.

Neden?

Günahlara bulaşınca duramıyor, ondan oluyor. O bakımdan günahlardan, haramlardan sakınmaya çok dikkat edin, takvâ ehli olun.

Allah takvâ ehli kulları sever. Takvâ ehli olduğunuz zaman dünya ve âhiretin hayırlarına erdirir. İşin anahtarı takvâdır; günahlardan, haramlardan sakınmaktır. Takvâ ehli olacağız.

Diğer tavsiyem de güzel huylu kul olmanızdır. Herkesin kötü huyları vardır, onları atacak. İyi huyları da duymuştur görür, öğrenir; onları da yapacak. Sonra da kötü huylardan kurtulmuş iyi huylu bir insan olacak, melek gibi olacak. İşte o zaman hakiki dervişlik, Müslümanlık tahakkuk etmiş olacak. O bakımdan günahlardan kaçınmaya da çok dikkat edin.

Şimdi her biriniz bir *Fâtiha*, üç *Kul hü-vallâhu ehad* okusun, duanızı yapayım. Kadınlara, erkeklere; hepinize ders vermiş olduk.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ
أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

Innellezîne yubâyîûneke in-
nemâ yubâyîû nallâhe yedullâhi fevka
eydîhim femen nekese fe innemâ yenkusu alâ
nefsihi ve men evfâ bimâ âhede aleyhullâhi fe
seyu'tîhi ecran azîmâ.⁵

Sadakallâhu Rabbüne'l-a'lâ.

O zamanın insanları Peygamber Efendi-
miz'e gittiler, Akabe'de bey'at ettiler, Hudey-
biye'de beya't ettiler; tekrar tekrar bey'at et-
tiler. Kadınlar bey'at etti, erkekler bey'at
etti.

Neden?

Her müslümanın Peygamber Efendimiz'e
bey'at etmesi lazım da ondan! Hepsi gitti
bey'at etti. Efendimiz bazen de tekrar tekrar
bey'at aldı. Bey'at etmiş olan kimselere de
“Bana şu konularda tekrar bey'at edin.” dedi,

⁵ 48/Fetih, 10.

tekrar bey'at aldı, tazelettirdi. Böyle de olmuştur. Bu okuduğum âyet-i kerîme de bu bey'atin Allah'ın rızasına uygun olduğu ve Allah'a söz vermek olduğunu bildiriyor.

Peki, biz Peygamber Efendimiz'in zamanında değiliz. Biz kime bey'at edeceğiz?

Biz de Peygamber Efendimiz'in vekilleri, varisleri olan ulemâya, meşâyihâ, mürşitlere bey'at edeceğiz. O zaman bizim de bey'atimiz Peygamber Efendimiz'e bey'at gibi olacak. Onun için siz de tarikate girince bize bağlanmış oluyorsunuz, bu bağlılık da Peygamber Efendimiz'e bağlılık demektir, o bağlılık da Allah'a bağlılık demektir; o bakımdan sevabı çoktur. Allah'a söz vermek demektir!

Allah hepimizi ahdine, sözüne sadık kullar eylesin. Bundan sonra has müslüman olarak yaşamanızı nasip eylesin. Nefse ve şeytana uydurmasın, âhir zamanın fitnelere bulaştırmasın.

Biliyorsunuz ahir zamanda Allah'ın iyi kulları hor olacak, kötü kulları baş olacak! Ayaklar baş olacak, başlar ayaklar altında kalacak! Münkerler mâruf gibi olacak, günahlı işler ya-

pılacak; iyi sevaplı işler de hor görülecek, tenkit edilecek. Maalesef âhir zamanın ahlâkı bozulduğundan, insanların başlarına şerhiler geçecek. O bakımdan âhir zamanın fitneleri çoktur, fitnelere aldanmayın.

Kur'an'a sarılın! Kur'an'ı, Peygamber Efendimiz'in hadislerini ölçü alırsanız hiç sapıtmazsınız! Peygamber Efendimiz bize iki şey bırakmıştır; "Bunlara sımsıkı sarıldığınız zaman asla sapıtmazsınız." diyor.

Kur'ân-ı Kerîm ve Peygamber Efendimiz'in sünneti!

Biz de bu ikisine sarılıyoruz. Onun için bize Peygamber Efendimiz hadîs-i şerîflerinde her şeyleri öğretmiştir. Okuyoruz, görüyorsunuz; her şey vardır, her türlü nasihatler vardır, bunlarla kurtulabilirsiniz, başkaları kurtulamıyor. Dışarıda olanlar, camiye gelmeyenler, Kur'an okumayanlar, hadis bilmeyenler kurtulamıyor.

"Bira helalmiş! Sen kalbime bak, kalp temiz olursa yetermiş! Zaman sana uymazsa sen zamana uyacakmışsın! Allah beni cennete sokmayacak da kimi sokacakmış!.." diyor, abuk sabuk laflar!

Neden?

Bilgisi yok, cahil! Din bilgisini bilmiyor onun için böyle oluyor.

Allah âhir zamanın fitnelerine bulaştırmasın. Nefse esir, şeytana da maskara etmesin. Peygamber Efendimiz'in yolunda, Kur'ân-ı Kerîm'in yolunda yürütsün.

Biz ne yapmak istiyoruz?

Sizi Kur'an'ın yoluna, Peygamber Efendimiz'in yoluna sokmak istiyoruz; onu öğretmeye çalışıyoruz.

Bizim vakıflarımız, dergilerimiz, yazılarımız, konferanslarımız, bizim maksadımız ne?

Siz Kur'an'ın ehli olun ne mutlu! Peygamber Efendimiz'in sünnetinin yoluna girin, Efendimiz'e has ümmet olun, ne mutlu! Biz bunu istiyoruz. Başka hiçbir şey istemiyoruz. Sizden para istemiyoruz. Bizim paramız pulumuz çok, size de verebiliriz! Allah'ın izniyle paraya ihtiyacımız yok, para istediğimiz yok. Elhamdülillah, Allah bizi kimseye muhtaç etmemiş, maddî menfaat istemiyoruz, rey istemiyoruz, oy istemiyoruz, mevkî istemiyoruz, makam istemiyoruz!..

Ne istiyoruz?

“Allah aşkına, Allah’ın has kulları olun! Kur’an ehli olun, Kur’an’a hizmet edin, Peygamber Efendimiz’in sünnetine sıkı sarılın! Aman sapıtmayın, aman şeytana uymayın, namazlarınızı, ibadetlerinizi ihmal etmeyin!..” diyoruz. Kurtlar kapmasın diye, çoban gibi sizi korumaya çalışıyoruz.

Allah sizi kurtlara kaptırtmasın, yolundan ayırmasın. Ömrünüz boyu hep sevaplı işler yapmanızı nasip etsin; günahlardan, haramlardan korusun.

İşler çatallaştığı, karıştığı, müphemleştiği zaman, hakkı hak olarak görmeyi nasip etsin, basiret sahibi etsin. Batılı, yanlış yanlı olarak görüp ondan korunmayı, her işinizi Allah rızasına uygun yapmanızı nasip etsin.

Her türlü haramdan korusun, kazancınızın helal olmasını bilhassa nasip etsin. Çünkü insan haram lokma yediği zaman dengesi bozulur. Hapı yuttuğunun resmidir. Bir insan haram lokma yedi mi artık onu kimse kurtaramaz!

Paşa hazretleri bile kurtaramaz. Bitti artık!

Neden?

Haram lokma yediği zaman balığın kar-
nına olta girmiş oluyor! Artık Őeytan onu e-
ker, gtrr. Allah korusun, haramdan çok sa-
kının. Allah hepimizin yardımcısı olsun. İman-
ı kmil ile yaŐayıp huzuruna sevdiği, razı ol-
duğu bir kul olarak varmayı nasip eylesin.

***

DUA

EzubbillhimineŐŐeytnirracm

Bismillhirrahmnirrahm.

*Kul hvallah ehad, Allahu's-samed, lem
yelid ve lem yled, ve lem yeklleh kfven
ehad.*

*Allahu ekber, L ilhe illallahu vallahu
ekber, Allahu ekber velillahilhamd.*

*Bismillhirrahmnirrahm. Kul ezu bi-
rabbi'l-felak min Őerr m halak ve min Şerri
Őasikn iz vekab ve min Őerrin neff^sti fi'l-
ukad ve min Şerri hsidn iz hased.*

*Allahu ekber, L ilhe illallahu vallahu
ekber, Allahu ekber velillahilhamd.*

Bismillâhirrahmânirrahîm. Kul eûzu bi-rabbi'n-nâs melikin nâs ilâhi'n-nâs min şerri'l-vesvâsi'l-hannâs ellezî yüvesfisu fî sudûri'n-nâs mine'l-cinneti ve'n-nâs.

Allahu ekber Lâ ilâhe illallahu vallahu ekber Allahu ekber velillahilhamd,

Bismillâhirrahmânirrahîm. Elhamdü-lillâhi rabbil'âlemîn. Errahmânirrahîm. Mâliki yevmiddîn. İyyâke na'büdü ve iyyâke nesta'în. İhdinas-sirâtal müstakîm. Sirâtallezîne en'amte aleyhim gayrilmagdûbi aleyhim ve leddâllîn.

Bismillâhirrahmânirrahîm. Elif lâm mîm. Zâlike'l-kitâbu lâ raybe fîh hüden lil-müt-takîn. Ellezîne yu'minûne bi'l-gaybi ve yukîmûne's-salâte ve mimmâ rezaknâhüm yunfikûn. Vellezîne yu'minûne bimâ unzile ileyke ve mâ unzile min kablik ve bil-âhireti-hüm yu'kinûn. Ulâike alâ hüden mir-rabbihim ve ulâike hümü'l-muflihîn.

Amennâ billâhi. Sadakallâhulazîm.

Subhane rabbike rabbi'l-izzeti ammâ yesifûn. Ve selâmun ale'l-murselîn, ve'l-hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn.

Subhane rabbiye'l-aliyyi'l-a'lêl vehhâb.

Elhamdülillâhi hakka hamdihî ve's-salâtü ve's-selâmu alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ve mentebiahû bi-ihsânin ecmaîn.

Allâhümme yâ Rabbenâ yâ Rabbenâ yâ Rabbenâ,

Yapmış olduğumuz ibadetleri, taatlerimizi, hayrâtımızı, hasenâtımızı, oruçlarımızı, namazlarımızı, ibadetlerimizi, zikirlerimizi; kardeşimizin okumuş olduğu bir adet hatm-i Kur'ân-ı Kerîm'i, lütfunla, kereminle hatalarına, kusurlarına rağmen ahsen ve etemm olarak kabul eyle yâ Rabbi! Âciz nâçiz ibadetlerimizi, senin rahmetine ermeye vesile eyle yâ Rabbi!

Gayb hazinelerinden, lütfundan, kereminden, rahmetin deryasından, bize ecri cezîller, sevab-ı kesirler ihsan eyle yâ Rabbi!

Biz bu hâsıl olan ucûr u mesûbâtı evvela Peygamber Efendimiz'e hediye eyledik, şu anda vâsıl eyle yâ Rabbi! Peygamber Efendimiz'i bizlerden hoşnut ve razı eyle yâ Rabbi! Peygamber Efendimiz'in şefaatine cümlemizi

nâil eyle yâ Rabbi! Gül gibi cemalini rüyalarımızda sık sık görmeyi nasip eyle yâ Rabbi, sünnetine uymayı nasip eyle yâ Rabbi! Sünnetini ihyâ eyleyip şehit sevapları gibi sevap kazanmayı cümlemize nasip eyle yâ Rabbi! Onun yolundan bizi ayırma yâ Rabbi! Onun yanından bizi ayırma yâ Rabbi! Firdevs-i âlâda bizi ona komşu eyle yâ Rabbi!

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in mübarek âl'inin pak ashabının, cümle etbânın ruhlarına da; Ebû Bekir es-Sıddîk, Aliyyü Mürtezâ'dan müteselsilen Hocamız Muhammad Zâhid-i Bursevî'ye kadar, turuk-u aliyyemiz silsilesinden güzerân eylemiş olan sadât ve meşâyihimize de ve onların halifelerine müridlerine de ve tarikat kardeşlerimizin ruhlarına da ayrı ayrı hediye eyledik vâsıl eyle yâ Rabbi!

Şu hatmi okuyan kardeşimiz de kimlerin ruhları için okumuşsa onlara da vâsıl eyle yâ Rabbi! *Amin* diyen kardeşlerimizin de âhirete göçmüş olan bütün sevdiklerinin, yakınlarının, geçmişlerinin, ecdâd u ceddât, akrabâ-yı taallukât, ihvân u ahab u yârânlarına da hediye eyledik; vâsıl eyle yâ Rabbi!

Bu beldeleri fethedip bize emanet ve yadigâr bırakmış olan fatihlerin, şehitlerin ruhlarına hediye eyledik vasıl eyle yâ Rabbi!

Şu hadîs-i şerîfleri bizlere nakil ve rivayet etmiş olan, şu kitapları yazmış olan Gümüşhaneli Hocamız'ın, hadis alimlerinin, râvilerin, hadis imamlarının, müçtehitlerin, fakihlerin, alimlerin, fâzılların, kâmillerin, salihlerin ruhlarına hediye ettik; vâsıl eyle yâ Rabbi!

Sair mü'minîn-i mü'minât, müslimîn-i müslimât kardeşlerimize de, bizim üzerimizde hakkı olanlara da mübarek ramazan gecesinde bizden boynu bükük dua bekleyenlere de, bize dua vasiyet etmiş olanlara da ayrı ayrı hediye eyledik; vasıl eyle yâ Rabbi! Cümlesinin kabirlerini hediyelerimiz ile nurlandır yâ Rabbi! Pürnûr eyle yâ Rabbi! Ruhlarını mesrur eyle yâ Rabbi! Sevinçlerini, neşelerini, sürurlarını, ziyade eyle yâ Rabbi! Kabirlerini cennet bahçesi haline getir yâ Rabbi! Derecelerini yükselt yâ Rabbi! Himmet ve teveccühlerine bizleri nail eyle yâ Rabbi! Şu kendilerine Kur'an hediye ettiğimiz yakınlarımız, sevdiklerimiz içinde dünyada işledikleri hatalardan, günahlardan, kusurlardan dolayı mü'min olmasına rağmen

kabirde azap görenler varsa azaplarını kaldır
yâ Rabbi! Seyyiâtlarını hasenâta çevir, kabir-
lerini cennet bahçesine döndür yâ Rabbi! Biz
yaşayan mü'min kullarına da tevfiğini refik
eyle yâ Rabbi!

Bizi Kur'ân-ı Kerîm'in ehli eyle yâ Rabbi!
Kur'ân-ı Kerîm'in şefaatine erdir yâ Rabbi!
Kur'ân-ı Kerîm'in ahkâmına uyarak yaşamayı
bize nasip eyle yâ Rabbi! Kabirde Kur'ân-ı
Kerîm'i bize yoldaş eyle, kıyamette şefaatchi
eyle yâ Rabbi, sıratı kılavuz eyle yâ Rabbi!
Cennete girmeye yardımcı eyle yâ Rabbi!

Evlatlarımızı, ailelerimizi, nesillerimizi,
zürriyetlerimizi, arkadaşlarımızı, dostlarımızı
yolunda daim, zikrinde kaim, sevdiğin salih
kullar eyle yâ Rabbi! Onları imandan sonra
küfre düşürme yâ Rabbi! İzzetten sonra zillete
uğratma yâ Rabbi! Hürriyetten sonra esarete
düşürme yâ Rabbi! Hapislere sokturma yâ
Rabbi! Mahkemelerde süründürme yâ Rabbi!
Hastanelerde inletme yâ Rabbi! Hastalarımıza
şifa ver yâ Rabbi! Dertlilerimize deva ver yâ
Rabbi! Borçlularımıza eda nasip eyle yâ Rabbi!

Mücahit kardeşlerimizi galip eyle yâ
Rabbi! Fakiriz, silahımız az, düşmanlarımız

kuvvetli; bizi onlara ezdirme yâ Rabbi! Meleklerle yardım eyle yâ Rabbi! Kâfirleri perişan eyle yâ Rabbi!

Mü'minlerin gönüllerini birbirleriyle birleştir yâ Rabbi! Mü'minleri birbirleriyle yardımcı eyle yâ Rabbi! Ümmet-i Muhammedi aziz eyle yâ Rabbi! Galip eyle yâ Rabbi! Mansur ve muzaffer eyle yâ Rabbi! Düşmanları perişan eyle yâ Rabbi! İslâm beldelerini kâfirlerin istilasından kurtar yâ Rabbi! Ezanların sustuğu diyarlarda ezanları okuttur yâ Rabbi! Cemaatle namazları kıldır yâ Rabbi! Senin dinini dünyanın her tarafına yaymayı bizlere şeref olarak ver yâ Rabbi! Senin yolunda çalışmayı nasip et yâ Rabbi! Malımızla, canımızla her türlü imkân ve müktesebatımızla dîn-i mübîn-i İslâm'a hüsn-i hizmet nasip et yâ Rabbi! Ümmet-i Muhammed'e faydalı olmayı nasip et yâ Rabbi! Faydasız kul etme, zararlı kul etme yâ Rabbi!

Vücutlarımıza sıhhat, afiyet ihsan eyle yâ Rabbi! Hayırlı ilimlerle cümlemizi mücehhez eyle yâ Rabbi! Cümlemizi dinde fakih eyle yâ Rabbi! Dinde sezgisi doğru olan kul eyle yâ Rabbi!

Kalbimizin pasını gider yâ Rabbi! Basiretimizi güçâde eyle yâ Rabbi! Kalbimizi pür-nur eyle yâ Rabbi! Bizlere mârifetini, muhabbetini ihsan eyle yâ Rabbi! Bizleri âşık-ı sâdıklarından eyle yâ Rabbi! Muhibb-i hâlislerinden eyle yâ Rabbi! Çünkü seni sevmek *yürîdûne vechehû*, senin zâtını istemek makamların en yükseği yâ Rabbi; bizi o makamlara eriştir yâ Rabbi!

Son nefeste mü'min-i kâmiller olarak Kur'ân-ı Kerîm ile, senin zikrinle, abdestliyken oruçluyken, cami yolundayken, ilim, hayır yolundayken, hac, umre yolundayken yâ Rabbi! Gözümüzden perdeler kaldırılıp cennetteki makamlarımızı görerek, Resûlullah Efendimiz'in cemâlini müşahede ede ede -buyurun-:

Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhû ve resûluhû diye diye can emanetimizi teslim etmeyi nasip et yâ Rabbi!

Az ağrı, âsân ölüm ile göçmeyi nasip et yâ Rabbi! Dert verip inlettirme yâ Rabbi! Edepsiz duruma düşürme yâ Rabbi! Kabrimizi cennet bahçesi eyle yâ Rabbi!

Biz de kabre konulduğumuz zaman bizi de arkamızdan hayır dualarla andırt yâ Rabbi!

Bize de bizden sonrakiler sevaplar göndersinler, dualar etsinler yâ Rabbi!

Kabirden kalktığımızda bizi peygamberlerle, sıddîklarla, şehitlerle, salihlerle beraber, Peygamber Efendimiz'in livâü'l-hamdi altında şu cemaatimizle beraber haşr eyle yâ Rabbi! Yâ Rabbi! Mahşer gününün sıkıntılarına bizleri uğratma. O izdihamda bizi ezdirme yâ Rabbi! Terlere gark etme yâ Rabbi! Arş-ı âlâ'nın gölgesinde gölgelendir yâ Rabbi! Nurdan minberlerde nurdan libaslar giydir yâ Rabbi! Defter-divan açıp da bizi mahşer halkına mahcup etme yâ Rabbi! Bi-gayri hisâb cennetine dâhil et yâ Rabbi! Habîb-i Edîb'ine hem-civâr eyle yâ Rabbi! Senin cemâlini gören, cemâline eren kullarından eyle yâ Rabbi!

Dualarımızı lütfunla kabul et yâ Rabbi, kereminle kabul eyle, rahmetinle kabul et yâ Rabbi! Habîb-i Ekrem'in hürmetine kabul et yâ Rabbi! Ramazan-ı şerîf hürmetine kabul et yâ Rabbi! Hatm-i Kur'ân-ı Kerîm hürmetine kabul eyle yâ Rabbi!

Ve bi-hürmeti esrâr-ı sûreti'l-Fâtihâ mea's-salavât

Allah hepinizden razı olsun.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŐAN

12 Ramazan 1412 / 15.03.1992

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

